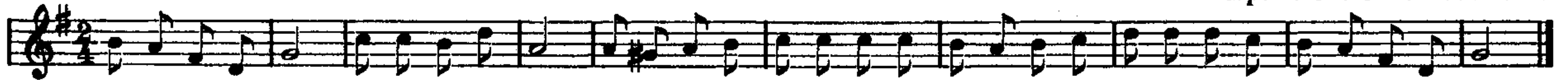

315. LÍTOST

619.

Zp. I. 34. 311. Erb. I. 48

Dyž sem plela len, ne-vě-dě-la sem, že mě mé sr-dečko bo-lí, že mně mi-lý k ji-né cho-dí, ne-vě-dě-la sem.

Dyž sem plela len, nevěděla sem,
že mě mé srdéčko bolí,
že mně milý k jiné chodí,
nevěděla sem.*)

Dyž sem plela mak, škoda na stokrát,
škoda toho milování,
od večera do svitání,
škoda na stokrát!

*) Dyž sem plela len, usnula sem v něm,
[: letěl vtáček jedlabáček :]
probudil mě v něm.

316. NEHODNÁ

620.

Z Nemotic u Koryčan

Když sem šel k muzi-ce je-den-krát, zastal sem své mi-ló, zastal sem své mi-ló s ji-ném stát, s jiném stát.

Když sem šel k muzice jedenkrát,
[: zastal sem své miló :] [: s jiném stát. :]

Jak oni se spolem libali
a mě přesmutného, synka upřimného, neznali.

Dyž ste se nastáli, běžte spat;
mně bude muzika do dně bílého hrát.

Muzika mně hrála, břinkala,
moja nejmilejší plakala.

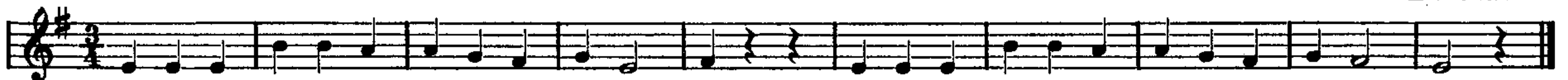
Co je po takové panence,
ta, kerá miluje tři, štyry mládence.

Jeden stojí v síni, dvě venku,
nechtěl bych taková panenku.

317. PENTLE NA ODIV

621.

Z Nezdenic

Dyž pů-jdu na trá-vu za ten bí-lý ka-meň, u-vá-žu si pan-tlu če-rve-nú jak pla-meň.

Dyž půjdu na trávu
za ten bílý kameň,
uvážu si pantlu
červenú jak plameň.

Červenú jak plameň
s bílýma krajama,

aby nepravili,
že nemám galána.

A já mám galána
do svatého Jána,
a po svatém Jáně,
dobrú noc, galáne.

Helelo, helelo,
ztratil šohaj péro,
a já sem ho našla,
jak sem husy pásla.

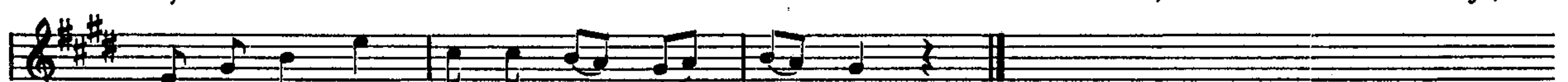
318. ZAMILOVANÝ

622.

Žeg. P. p. 154. Erb. II. 144

Dyž tě vi-dím se v du-bian-ském ko-ste-li-čku mo-dlit, ne-mo-žu já,

to pro te-be, Pá-nu Bo-hu sló-žit.